

Oslobođenje Beograda?

Beograd je bio glavni grad Jugoslavije, a danas glavni grad Srbije.

Komunistički razbojnici pobili su oko 30.000 Beograđana posle „oslobođenja“ tog grada, odnosno posle 20. oktobra 1944. godine.

Položaj Srba definisao je Tito kada je došao u Beograd 1944. godine i rekao: „Srbija je sada okupirana, osvojena zemlja i prema njoj se mora tako postupati.“

Jedan od najvećih komunističkih zločina tokom Drugog Svetskog Rata nad Srpskim narodom bila je pogibija oko 180.000 mladih Srba za samo dva meseca borbi na Sremskom Frontu od februara do aprila 1945. godine, pred sam kraj rata. Naime, Tito je, čim je sovjetskim tenkovima stigao u Beograd 1944. godine, naredio mobilizaciju svih mladića od 17 godina pa nadalje širom Srbije i poslao ih samo sa pešadijskim naoružanjem, potpuno neiskusne i bez odgovarajuće obuke za borbu. Za dva meseca te zločinačke akcije komunističkog vrha, od oko 250 hiljada mladih Srba koji su stigli na front, oko 180 hiljada je stradalo samo za dva meseca, a da mnogi nisu ni znali za njihove grobove, Tito ih je ostavio u blatu.

Major OZNE (komunista) Milan Trešnjić je svedočio da je u okrugu kojim je komandovao ubijeno oko 800 civila, Beograd je tada imao 16 okruga.

Počela je i velika represija komunista nad svim simpatizerima Srpske monarhije, što je dovelo do pojave „Pasije Groblja“. Desetine hiljada Srba je uhapšeno i streljano bez suđenja i presude, a među njima je bilo mnogo intelektualaca.

Jugoslovenska tajna policija OZNA, kasnije poznata kao UDB, je decenijama proganjala, pa čak i ubijala svakoga ko bi javno govorio o zločinima nad Srbima, bilo o zločinima počinjenim tokom Prvog Svetskog Rata ili tokom Drugog.

Sudbina Srpskog heroja, vojvode Petra Bojovića, oslikava komunističku okupaciju Beograda. Naime, 1. novembra 1918. godine vojvoda Bojović je sa Srpskom vojskom oslobodio Srpsku prestonicu, a posle komunističkog zauzimanja grada, oktobra 1944. godine, vojvoda Bojović je zatočen i ubijen! Posle višednevnog stravičnog mučenja od strane pripadnika zločinačke „OZNE“, preminuo je u 83. godini života. Svojim odnosom prema velikim junacima Prvog Svetskog Rata, poput majora Gavrilovića ili vojvode Bojovića, komunisti su dokazali da nisu dolazili kao oslobodioci, već kao novi okupatori i neprijatelji Srpskog naroda.

I naravno, nova komunistička vlast je zabranila bilo kome da prisustvuje sahrani vojvode Petra Bojovića. Štaviše, sahrani nije prisustvovao niko osim njegove najuže porodice, bez njegovog sina Dobrice, koji je branio oca prilikom upada u njihovu kuću i prebijanja vojvode Bojovića, zbog toga je bio osuđen na 10 godina zatvora. Neposredno pre sahrane, OZNA je

na Radio Beogradu saopštila da će, ukoliko neko od Beograđana pokuša da dođe na sahranu vojvode Bojovića na Novo Groblje, biti uhapšen i krivično gonjen. Za to su se pobrinuli boljševički razbojnici u kožnim kaputima, koji su lično nadgledali skromnu porodičnu sahranu. Nisu dozvolili poštovaocima njegovih junačkih dela da priđu grobu i odaju poštu. Posle njegove smrti, njegova porodica je bila podvrgnuta najtežem poniženju.

Nemci, kada su 1941. godine zauzeli Beograd, nisu ni dirali vojvodu, iako je on prkosno šetao svojom baštom obučen u svečanu vojvodsku uniformu. Time su pokazali poštovanje prema ovom slavnom ratniku i njihovom protivniku iz Prvog Svetskog Rata. Međutim, Brozovim razbojnicima je smetao vojvoda Bojović, čime je pokazan njihov antisrpski duh.

Nažalost, Beograd nije bio jedini Srpski grad koji je toliko stradao pod komunističkim režimom.

Izvori:

<https://vizionarski.wordpress.com/2012/06/16/%D1%86%D1%80%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%B8-%D1%83%D1%80%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BD-%D0%BD%D0%B0%D0%B4-%D0%B1%D0%B5%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%80/>

<https://www.koreni.rs/stravicni-podaci-zlocini-komunista-nad-srpskim-narodom-u-20-veku/>

<http://www.zlocininadsrbima.com/Komunisticki.aspx>